

1362 København K, den

Juni 1971

TEMØNTER

Fabrikationen af TE-MØNTER, som i daglig tale kaldes karavane-te, foregår i de nordlige kinesiske tedistrikter Hankow og Yanglow-Tung. Den her omtalte mønt er, som det fremgår af den nedenfor oversatte tekst fra mønten, fra Chao-Li.

Hele teksten lyder: "Kinesisk Te Kompagni - fremstillet i Chao-Li - Bro-briket - Te-fabrik."

Te-mønterne bruges på handelen med Mongoliet, Tibet og især Sibirien, hvortil de transporteres med kulier og kameler.

Fremstillingen foregår ved at teen dampes og presses i hydrauliske blyforme. Først lægges et tyndt lag te af en god kvalitet i bunden og i låget af formen. Derefter udfyldes resten med en te af ringe kvalitet.

Teen kan om ønskes drikkes. Eksperimentet er afprøvet.

Te-møntens dimensioner er 19 x 24 x 2 cm; vægten er 1150 gram og på bagsiden er mønten opdelt i 16 felter således, at man kan brække den over og dermed også få "skillemønt".

Et tilsvarende eksemplar var på H.D. Gibbs auktion 5. afd. nr. 1384 hvor den henførtes til Sibirien og blev vurderet til § 150-175.

J.S.

KINESISKE THEMONTER

Themontter bruges i det inde af Kina som betalingsmiddel i handelen med Sibirien, akkurat som man i gamle dage brugte guld- og sølvmonter her i landet, hvor værdien af muenten svarede til metalværdien af det guld eller sølv man fandt var lavet af; altså jo større værdi, jo større og tungere mønt.

Og i endnu ældre tid, hvor man ikke havede mønter, brugte man overalt naturstier som betalingsmiddel når man handlede og byttede, f.eks husdyr, skind og andre forarbejdede ting.

I visse dele af Kina og Sibirien kendes man ikke penge, som vi kender dem, og her bruger man bl.a. Themontterne som betalingsmiddel. Themontterne ligner ikke mønter. De består af en stor, af stæbblade, sammenpresset plade, der mäter ca $23,5 \times 18,5$ cm og er 2 cm tyk. På bagsiden er pladen fæsnyet med riller, der inddeler pladen i 16 dele, og ved mindre handelen brykkes mønten så ud i det stykke, der svarer til handelens værdi, altså steens værdi contra den vare, der er leveret herfor.

Man kendes ulallige andre exemplarer på u-traditionelle betalingsmidler også i vores dage. I troperne hvor civilisationen dertil er manglende form, bruges fra en nogle smukke smykkesten fra Kina som betalingsmittel. Det gør man også i de lidt gøre danske kolonier på Zululand, hvor i 1735 et smykkehus givet fra $\frac{1}{15}$ skilling. Det var også en form for betalingsmittel men endvidres responde med smykkemønster af billige georgiske og blodstør m.m. på deres ryg og handskede med nego- og indianske smykker.